

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по годину 4 перпера.
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера, на по годину 6 перпера.
За све остале земље поштом 20 франака у злату, на по годину 10 франака у злату.
Прешина се прима само у јединицима и долази у веома ретким случајима.
Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service. On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA, Cetigné, Monténégro.

L'abonnement pour le pays 8; pour l'Autriche-Hongrie 12 Perpers; pour tous les autres pays 20 francs par an.
La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans toutes les agences de publicité.

Претплата се шаље само Администрацији Глас Црногорца на Цетиње.
Дописи се шаљу Урединити; Рукописи се не враћају.
Огласи се шаљу Администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број до пет цифара из петит слова по 4 паре, гармонична слова 6 пара; цео број слова 8 пара — за први пут, а за сваки други пут у овоме од горе цијене. Најмањи оглас наплаћује се 1 перпер. — Осим напријед цијенене цијене од ријечи, наплаћује се по закону о таксама још по 50 пара за свако поједино оглашавање.

Власник: Државна Штампарија.

Изази суботом

Уредник и одговорни уредник: Вељко Милићевић

СЛУЖБЕНИ ДИО

РАСПИС

свијема управним властима

Зна се уопште, а прецизирано је и толиким наређењима, како се и за какве послове могу државна надлештва и државни чиновници уопште служити телеграфом у свом значајном раду. Наиме телеграфски се службено власти може обраћати само у врло хитним пословима, употребљавајући при том искључиво неопходно потребни број ријечи без апсолутно и једне, без које се може односна ствар разумјети. Они, који не би овако поступали, имају по правилу сносити рђаве последице тога.

Али сад се мало ко обзире на горе изложено. Телеграфски се обраћају надлештва и поједини чиновници за ствари, које ни по чему нијесу хитне, често и за буд какве ситуације, а при том у телеграмима употребљавају толико ријечи, да би то много било и за писма, излажући ствари опширно, понављајући поједине мисли без потребе и трајући читаве низове титула и у адресе телеграма и у потписе ових. У томе се особито у последице вријеме тако далеко отишло, да се телеграфска служба већ претворила гледе тога у службу поштанску, те је то више и немогуће сносити, јер је рад на телеграфским станицама постао неодржив, а при том, због те неопходне напоре, не свршавају се како треба они послови, за које је телеграф потребан и неопходан.

Са свега наведеног увијек строго наређењем свијема управним властима у земљи, да ни у ком случају не злоупотребљавају своје право служити се телеграфом. Телеграфирати имају само за оне службене послове, који су по својој природи важни и апсолутно такви, да би било од очите државне посредне или непосредне штете, ако би се оно што се телеграфира написало и преко поште куд треба упутило. При том телеграмима се имају писати **телеграфским стилем** — најкраће што се може и без употребе титула и имена у адреси и при потписивању телеграма, изузев оног што је најпотребније, да би се знало коме телеграм иде и ко га шаље (нпр. доста је, да буде адресирано: „Министру унутрашњих послова“, а потписано: „Обласни управитељ Н.“). Ко противно овоме поступи, биће кажњен за непослушност, а при томе ће од њега бити наплаћена такса за оне телеграме, који буду по природи односних послова без потребе упућивани, мјесто да су дотичне ствари писмено свршене, односно за сувишне ријечи у оним телеграмима, које је потребно било упути, али који су требали бити краћи.

Слична наређења издата су надлежним путем и чиновницима свију осталих грани у земљи, а специјално моје наређење имају телеграфске станице, да према потреби упозоравају надлештва и поједине чиновнике посебно, да се не поступа противно овим наређењима, како би се и тијем спречавала досадања рђава пракса на телеграфима.

Број 524.

Цетиње, 16. јануара 1915. год.

Министар Унутрашњих Послова
Саво П. Вулетич.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Његово Величанство Краљ пошао је у сриједу на Ријеку.

Врховна Команда Саопштава:

Последњих дана влада затишје на свима фронтима црногорске војске и осим редовнога ирепужавана није било важнијих догађаја.

Овдашњи Царско-Руски Војни Агент, г. генерал Н. Потопов примио је ова службена саопштења: Петроград, 13. јан., у 7 сати у јутро. У току 11. јануара, у рејону

између Висле и Млавске жељезнице, није било знатнијих промјена, само су се продужили sukоби између појединих дјелова уз артиљеријску палбу. На лијевој обали Висле, у главном је било мирно. Сјеверно од Боржимова, 10. јануара Нијемцима је успјело да заузму један од наших предњих шанчева, а 11. јануара, Нијемци су у близини истог рејона покушали да пријеђу у наступање и заузели још један, бивши њихов шанец, што су га раније били напустили. Под нашом јаком ватром они су били принуђени да напусте и тај шанец, који је опет прешао у наше руке. Наша је артиљерија у току 11. јануара знатно отежала Нијемцима њихов пренашање на доњи дио фронта. На једној тачки наша је тешка артиљерија срушила непријатељски шанец и затрпала све митраљезе у њему. У рејону села Куришим, 7 врста сјеверно од Раве, наша је артиљерија уништила један њемачки оклопљени аутомобил. У Галицији се опажа живља акција Аустријанаца у Карпатским пријелазима.

Петроград, 14 јан. у 2:30 по подне. У Источној Пруској, у рејону Пилкалена. 12. јануара, наши су поједини дјелови, прелазећи у наступање потиснули уз борбу непријатеља са линије Малвишкен—Ласденен. При том су Нијемци на понеким мјестима били бајонетом избачени из својих позиција.

На десној обали доње Висле, у току 12. јануара, продужени су дјелимични sukоби предњих дјелова уз артиљеријску палбу. Наша је артиљерија разбила на лијевој обали Висле непријатељску осматрачку станицу.

На лијевој обали Висле, Нијемци су опет више пута покушавали да наступају у рејону Боржимов—Гумин, као што су то чинили и 11. јануара у вече и у току 12. јануара, али су били по свуда одбијени уз велике губитке. У рејону сјевероисточно од Скерневица наша је артиљерија ућукала двије њемачке батерије.

У Галицији непријатељ је појачао своју акцију на фронту Јасинска—Ужок—Верецке—Мајданка: уз артиљеријску ватру непријатељ је кренуо у одлучно наступање у неколико праваца, али је готово свуда одбијен. Ми смо заробили 3 официра и око 300 војника.

У Буковини нема знатнијих промјена.

12. јануара појавио се је над Либавам један непријатељски Цепелин и бацио 9 бомба, и, не учинивши никакве штете, кренуо пут границе. Близу Виргена био је погођен и пао у море километар и по од обале, гдје је коначно метцима уништен и потопљен. Екипаж Цепелинов, 7 лица у свему, заробљен је.

На кавкаском фронту наше се наступање у Зачорохском крају наставља, без обзира на упорну одбрану Турака. У Олгинском правцу воде се дјелимични бојеви, изазвани од невеликих одреда турских.

На осталим дјеловима нашега фронта било је само артиљеријске борбе.

Држање Румуније

У париским круговима влада већ дуже времена увјерење да је ступање Румуније у акцију т. ј. њезин прелом са Аустро-Угарском, тек питање неколико недеља. Ово предвиђање потврђује један интервју који је дао једном француском публицисти Г. Диаманди, посланик у Букурешком парламенту и председник друштва за француско-румунско пријатељство.

Оружана интервенција Румуније против Аустро-Угарске од сада је сигурна у фебруару или најкасније у почетку марта кад прође сезона велике зиме, кад стигне потребна муниција, кад Дунав постане пливан за флотилу румунских монитора, који могу запријетити Будим-Пешти. Пола милиона Румуна прекорачиће мађарску границу.

„Оствариће се румунски национални идеал, тврди г. Диаманди. У садашњем часу, наше држање је врло јасно: ми морамо учинити да триумфују наше територијалне и етничке аспирације на штету Аустро-Угарске. Више него Италијани ми се сматрамо за непосредне насліднике те земље. Има готово 2000 година како Румуни с ону страну Карпата одржавају нетакнуте традиције наше расе. Што задохњава улажење Румуније у рат, то је дипломатско и војничко припремање.

„Ми не би хтјели да истрошимо своје снаге, бацајући се у један нови балкански рат. Све ми даје повода да вјерујем да ће бугарски државници бити довољно увиђавни да схвате вредност једног искреног и трајног споразума с нама, а с друге стране заиста не видим шта би Бугарска добила да веже своју судбину са двијема лџинама: Аустро-Угарском и Турском. Побједа Тројног Споразума и стварање Велике Румуније, то би биле за Софију најбоље гаранције за остварење њезиног националног програма.

„И ако је наша оружана интервенција сигурна, лако је појмити тешкоће почињања једног офанзивног рата усљед зиме преко Карпата. Румунија је у стању да дигне 500.000 до 600.000 добро увјежбањих људи и велике војничке вредности. Увјерен сам да ће прелазак наших трупа у Аустро-Угарску имати за последицу војничко и политичко распадање Двојне Монархије. Не обавезујући никога, такође мислим да ће објава рата с наше стране повићи исто тако и Италију.

Двије латинске краљевине неће само записати величанствене стране у своју историју, оне ће постићи и моралну корист да убрзају закључење мира. Ступање свјежег новог милиона и по људи на бојиште мора приморати Аустро-Угарску на капитулацију, и то ће ставити њемачку војску у немогућност да се одупре руском притиску и да брани линију Одре, последњу заштиту Берлина.

„У другом балканском рату, Румунија је пошла за руком да створи мир у своју корист, корист ратујућих странака и у корист Европе. Она хоће и овога пута да игра сличну улогу, служећи интересима Трој-

ног Споразума, својим властима и, ако то могу рећи, човје чанства. Не искористити моменат, не извући вредност све своје снаге и тиме постићи свој стари идеал и наметнути мир, то би значило за Румунију срамоту, но ја не могу да замислим да би се она могла тако понијети.

„Треба да се добро зна да се не ради за нас само да се повећамо према начелу народности, него и да допринесемо успостављању трајне равнотеже. Побједа Тројног Споразума произаћиће из заједничких напора више сила; она ће носити сама у себи клицу једног стања које неће давати супремације ниједној сили. Напротив, побједа Њемачке била би само побједа германског елемента и, што би још горе било за Румунију као и за Италију, побједу мађарског елемента.

„Deutschland ueber alles“ (Њемачка изнад свега). Ова пангерманистичка формула мора окупити све народе против хегемоније пруског милитаризма и његових савезника. Што се тиче одвајања Аустрије и Угарске од Њемачке, то је по мом мишљењу увреда за европски здрав разум. Мађари су били свјесни инструменти изазивања које је управљавао Србина, што је и изазвало овај рат. Тројни Споразум је прогласио ослобађање народа; три државе које су у њему, слажу се у томе. Њемачка, Аустрија и Угарска, солидарне у злочину, треба да буду и солидарно кажњене.“

ТЕЛЕГРАМИ

Рим, 11 јануара. Краљ је поново пошао у крајеве пострададе од потреса и отворио је Краљевски Двор и касарну за преостале рањенике. Њ. Кр. Вис. Књагиња Наталија од Црне Горе посјетила је касарну у којој су смјештени рањеници од потреса.

Рим, 11. јануара, Тврди се да ће Генацијев остати у Риму десетак дана и онда да ће поћи у Неапол.

Рим, 11. јануара. „Il Giornale d'Italia“ сазнаје да у Аустрију непрестано стижу велике њемачке снаге које су одређене за Трансилванију. Оне ће стајати искључиво под командом њемачког главног штаба. У замјену, један дио аустријске војске биће послан у Фландрију. Аустријски наслідник пријестоло остаће неко вријеме у Њемачкој.

Аустро-њемачке трупе стално прелазе преко Субогице у правцу румунске границе.

Рим, 12. јануара. Објављен је краљевски указ за организовање војног ваздухопловства; за ту сврху одређено је 16 и по милиона.

Мадрид, 12. јануара. Потрес је разорио 18 села у Астурији. Жртве су многобројне.

Париз, 12. јануара. Новине јављају да заједнички зајам Тројног Споразума износи 15 милиарди које су истовремено уписане у Паризу, Лондону и Петрограду.

Рим, 12. јан. Последњих недеља Њемачка је послала на источни и западни фронт све резерве да отпочну офанзиву.

